

Degut a la destrucció de la natura per part de l'home, com ja sabem, els ocells en general cada vegada van de menys. Són moltes les espècies que degut a la pressió humana estan disminuint la seva població a marxes forçades. Malgrat això hi ha hagut unes quantes espècies que han sabut aprofitar-se d'aquesta pressió i han reaccionat contràriament a totes les altres. Són ocells que s'han adaptat a les transformacions i, a més a més, això els ha fet augmentar la població.

OCELLS EN REGRESSIÓ.- L'immensa majoria d'ocells cada vegada són més escassos a Osona. Les causes d'aquesta regressió, a vegades, no són del tot culpa nostra; així els ocells estivals de pas, (cucut reial, cigonya), que van a passar l'hivern a l'Àfrica hi han de passar una pressió destructora de tot tipus des dels insecticides a les escopetes.

Un cas molt semblant és el dels ocells estivals d'Osona (guatlla, tortora, enganya-pastors, orenetes) que tot i ser molt castigats als llocs on passen l'hivernada aquí també els sometem a una forta pressió tant d'insecticides com de trapes, xarxes, escopetes etc. Tant els estivals com els de pas no tenen una regressió constant; uns anys n'hi han més d'altres n'hi han menys, però en conjunt cada vegada se'n veuen menys.

OCELLS SEDENTARIS REGRESSIUS N'hi ha bastants i d'aquestes si que en som totalment responsables amb la destrucció dels espais naturals i la transformació dels ecosistemes pels insecticides o la pressió cinegètica. En veurem alguns casos particulars capsigrany: Fa uns quants anys era comú a la Comarca; sembla molt afectat pels insecticides i pesticides i la seva població ha disminuït molt als darrers anys.

xixella: Ha minvat molt ja que acostuma a fer el niu a forats d'arbres vells i s'ha vist molt afectat per la ta-

llada de boscos de roures i alzines que ha fet l'home.

perdiu roja: La pressió cinegètica a reduït molt la seva població fins al punt que en alguns llocs ha desaparegut.

D'altres exemples són la cogollada

ELS RAPINYAIRES.- Un capítol apart són els rapinyaires, tan migradors com sedentaris això ha estat degut a la cre-

GRUP D'ANELLAMENT

el primer que es menjen i així no s'encomana la malaltia als altres.

Malgrat que ja ens comencen a recuperar han anat aquests darrers anys en franca disminució posant algunes espècies en perill greu d'extinció

GAVIÀ
ARGENTAT

ença, equivocada, que hi havia antigament de que eren perniciosos, fins al punt que l'Administració en promovia la seva destrucció. Això gràcies a Deu i a un més gran coneixement d'aquest animals (documentals, reportatges, etc) ara ha canviat i estan protegits per la llei; es considera que fan més bé que mal ja que a més de que menjen moltes rates i animals perjudicials, al menjar caps de caça fan una selecció natural molt necessària de manera que si hi ha un animal malalt o ferit és

OCELLS EN EXPANSIÓ.- Són aquells que han pogut adaptar-se millor. En veurem alguns casos.

gavià argentat: La seva expansió es deguda clarament als pantans de Sau i Susqueda; el mateix passa amb el Bernat Pezcaire i l'ànec collvert. El gavià és sens dubte el que ha experimentat l'expansió més forta. És una espècie en principi marina que s'alimenta de peixos i altres animalets d'aguia salada i que es reproduïeix a les costes colonialment. És una espècie que sempre ha estat abundant però ja fa uns anys

La seva població està augmentant desmesuradament. Això és degut a la seva adaptabilitat en l'alimentació. Actualment podem assegurar que els gavians de l'interior viuen de les escombreries i d'alguna carpa present als nostres rius. A Osona el gavià argentat el podem veure a qual sevol lloc, per apartat que sigui del seu lloc d'estada normal al riu Ter. El veurem sovint en ramats nombrosos a les escombreries i parats als camps on s'està passant l'arada. Com a hivernant o estada dels primers anys juvenils el gavià és molt comú a Osona, però recentment ja s'ha comprovat la nidificació i es nota l'augment de nius amb els anys.

estornell: Es un cas d'ocell en expansió a nivell mundial. És una espècie que ha passat de ser molt migradora a sedentària o migradora parcial. És un cas semblant al del gavià argentat, ja que la seva població ha augmentat molt gràcies a l'adaptabilitat a la pressió humana. Ha sabut aprofitar l'aliment fruit de l'home; molt sovint el veiem en femers de cases de pagès

abellerol: Una dada recent que val la pena comentar és la primera cita de cria de l'abellerol al terme de Calldetenes; essent cada vegada més comú als seus llocs de cria habituals, esperem que pròximament s'estableixi a la plana com a nidificant regular. L'abellerol, no obstant, és una espècie que sempre ha estat comú aquí en èpoques de pas. El lloc més

proper de cria regular és al Lluçanès.

tortora turca: Fa uns 3 anys que és present a prop de Taradell on es van anellar exemplars el 7-7-84 i el 26-8-85; tenim raons molt fermes per pensar que hi cria i tot tanmateix no n'hem trobat encara cap niu.

**OU I NIU
DE GAVIÀ
ARGENTAT**

Es un ocell que no ha estat censat oficialment a Catalunya fins l'any passat.

gralla: Abans era molt rar a Osona i ara es molt comú, fins i tot com a nidificant; aprofita diversos habitats, tan a les ciutats com al medi rural.

D'ALTRES OCELLS EN EXPANSIÓ.

polla d'aigua: És un ocell aquàtic, d'aigua dolça. Pròpia dels aiguamolls i estanys, s'ha instal·lat als rius, basses i recs de l'interior suportant un grau bastant alt de contaminació. Degut al seu règim alimentari no l'han afectat gaire les substàncies químiques i amb cosa de vint anys s'ha establert com a nidificant i sedentari molt comú a la comarca. Abans era un ocell escàs o gairebé inexistent a Osona però la seva aparició va ser sobtada i nombrosa; actualment poques són les cases de pagès amb una bassa que tingui alguna bardissa o joncs a prop, sense una població de polles d'aigua.

i a les escombreries. Ha passat de nidificar als forats dels arbres o de les roques a fer-ho a les teulades de les cases, sovint de pagès. A la comarca la primera dada de nidificació és del 1881* que també és la primera a Catalunya. Però a partir dels anys seixanta comença a criar regularment a les nostres teulades i amb qüestió de pocs anys s'ha fet molt comú.

* segons dades del llibre: "OCELLS DE LES TERRES CATALANES".

n.r.

